

Եղիշե Չարենց

Քո դեմքը, թովչությունը դեմքիդ

Քո դեմքը, թովչությունը դեմքիդ,
Աչքերիդ լուսությունը անհուն
Ինչպես, ինչ խոսքերով երգես,
Դու՝ ծափ, արբեցում, խնդում:
Դու վառ ծիծաղի մի հնչյուն
Դեպի իմ տխրությունը նետած,
Հոգիս տրփակեց մի գնչու
Երգում է՝ խենթացել է բախտից:

Արի՛, ծա՛փ գարկիր, հոգիս
Մատներիդ կարկաչում թող գնգա
Ինչքան ինձ քո բանտում փակես
Հոգիս սիրելու է քեզ այնքան: